

9(566)
գ 89

ԳՐԵԿՈՐ Գ. ԳՈՒՏՈՒՆԵԱՆ

ԿԱՐՄԻՐ ՆՈՅԵՐ

ՏԱՐԱԳՐԻ ԿԵԱՆՔԵՍ

1919

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ԳԱԼԹԱՎԱՐ

* ԲՈՐ-ԱՌԵՒՑ *

(566)
գ - 89

ՀԱՅՈՒԹ ԳՈՐԾՎԱԿԱՐԱՆ

423

ԳՐԻԳՈՐ Գ. ԳՈՒՅՈՒՆԵՍՅԱՆ

ԿԱՐՄԻՐ ՆՈՐԵՐ

1971

ՏԱՐԱԳՐԻ ԿԵԱՆՔԷՍ

1919

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ԳԱՂԲԱՎԱՅՐ

ԽՈՐ-ՍԱՅԵՒՑ

Զ Յ Ն

ՄՐՑԱԳԻՆ ՀԱՄԱԿՐԱՆՔԻ ԵՒ ՄԵԽԱՐԱՆԱՑ

— 2 —

ՄԵԽԱՅԱՐԴ ՏԻԱՐ ՕՆՆԻԿ ՄԱՀՑԵՍԵԱՆ

Քարտուղար Հ. Բ. Ը. Միութեան կեդր. Գրասենեալին

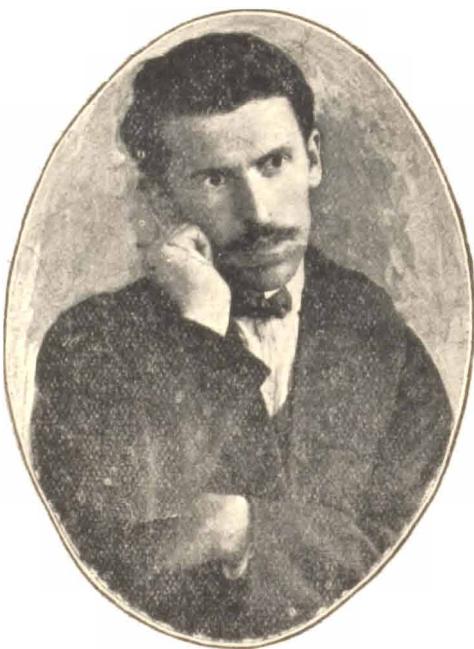
Գահիրե

9 Մարտ 1919

Բօր - Մայիս

Խորին յարգանքով

ԳՐԱԳՈՐ Գ. ԳՈՒՏՈՒԼԵԱՆ

ԳՐԻԳՈՐ Գ. ԳՈՒՏՈՒԼԵԱՆ

Մեծայարդ

Տիար Օննիկ Մահտեսեան

Քարտուղար Հ. Բ. Ռ. Արիութեան կեղը. Գրասենեակիւ
Դահիրէ

Մեծայարդ բարեկամ։

Տարտերով և արին արդունքներով լի այս գրքոյկա, տարագրի կեսանքիս այս համեստ նօթերը, կ'ուզամ խոնարհաբար ձօնել Ձեր պատուական անուան, յուսալով որ պիտի հաճիք ընդունիլ զայն իր չառ համեստ վիճակին մէջ։

Հազիւ թէ հրաշբներով աղատուած՝ դժբաղդ Ազգիս ահարկու տառապանքներէն, նախախնամութիւնը կը բերէր զիւ Երուսաղէմ, ուր բազզը կ'ունենայի Ձեզ հանդիպելու, ու վերջապէս ալ աղատուած տեսնելու։

Դուք մեր տարաբաղդ Հայրենիքի հարազատ և ընտրեալ զաւակը, ամսնէն աւելի տառապեցաք, անցնելով կախաղաններու ստուերներէն ու ապրելով բանտերու արհաւիրքներուն մէջ։

Աստուած Ձեզ փրկեց սակայն։

Ձեզ տեսայ Հալէպի թէ Երուսաղէմի մէջ։ Ձեր կրած այնքան անգութ տառապանքները ոչինչ փոխած էին Ձեր աշխատող ու նուիրուող հոգիէն, միայն Ձեր բանաստեղծի քնքոյշ սրտին վրայ զրած էին իրենց անջնջելի կնիքը։

Դուք ամենուրէք, առանց գոյզն երկիւղի զբաղուեցաք Հայրենիքի ցիրուցան եղած թշուառ զաւակներով, սրտնիք երբեմն այծեամներու պէս կը չափէին Տաւրոսի ու

Պէրիտի բարձրութիւնները, ուր կը սաւառնէին իբրև արծիւ, ահ ու սարսափ ազդելով գիշակեր անգղներուն։ Անոնք, աւազ, եկած էին իրենց անարգանքի ու ստրկւթեամ շղթաները կրել տարազրութեան արիւնոտ ճամբուն վրայ։ Դուք օգնեցիք անոնց ու սրբեցիք Զեր դժբաղդ հայրենակիցներուն աղի արցունքները և Զեր ներկայութիւնը վստահութիւն և միմիթարանք եղաւ բոլորն, որոնց յարգանքին ու պիրոյն առարկան դարձաք։

Ու բոլորը, բոլո՞ր Զէյթունցիները օրհնեցին Զեզ։

Իսկ ես, որ ուրիշներու պէս զզացի Զեր ազնիւ սըրտին ջերմութիւնը իմ ցաւերուս վրայ։ Կը փափաքիմ այս համեստ աշխատութիւնս Զեր յարգելի անունով զարգարել, ողջունելու համար Զեր բարեբաղդ ազատազրումը, ու այս առթիւ իմ սրտազին չնորհակալութիւննե՛րս աւ յայտնելով քաղցր պարտականութիւն մը կատարած ըլլալ։

Խորին յարգանքով

ԳՐԻԳՈՐ Գ. ԳՈՒՏՈՒԼԵԱՆ

9 Մարտ 1919

Բօր - Սայիտ

Յարգելի

Տիար Գրիգոր Գ. Գուտառութեան

Ուսուցիչ «Սիսուան» վարժարանի

Բօր - Ապիշտ

Աղնի՛ւ բարեկամու.

Զեր այս երկրորդ հեղինակութիւնը, զոր կը ձօնէք իմ համեստ անուանս, այնքան գեղեցիկ ու գերծովլ մը, զիս կը յուզէ մեծապէս, կ'ըզզամ թէ ձեր ազնիւ հոգին, սըրտապին հիացումով մը տարուած, չի ուզեր յարգել վերապահութիւններու սահմանը։ Անհունօրէն ընդարձակ է Պարտականութեան ճամբան, որուն ո՛չ ոք կրցած է հասնիլ վախճանին։ Ոչ ո՛ք ուրեմն կրնայ իրաւունք ունենալ գնահատութիւններ և չնորհակալիք ընդունելու, ճանճանով իր մարդկային տկարութիւնները՝ պարտականութեանց մեծութեան քով։

Շնորհակալ եմ, ազնի՛ւ հայրենակիցս, Զեր յայտնած անփեղծ զգացումներուն համար, որոնք անգամ մըն ալ լայնօրէն կը բանան վիրաւոր սիրտա, արիւնելու համար զայն իր ցաւերու կոտտացումին և սուզերու կոկծանքին մէջ,

Զեր հայրենաբաղձ յիշողութիւնները զի՞ն դա՛րձեալ կը տանին դէպի Հայրենիքի նուիրական սրբութիւնները, որոնք նոր պարտականութիւններ — աւա՛ղ անհունօրէն ծամրատար — կը ներշնչին բոլորիս։